

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 5.

Sjette Sessions anden Samling.

6te Mode.

Tredagen den 12te Januar.

(fortf.)

Tscherning (fortsat): Jeg skal nu henvende mig til det ærede Medlem, som talte sidst — og som nu betragter Sagen ene fra den finantsielle Side —, og jeg troer da, at han stillede sig paa et ikke ganske rigtigt Standpunkt. Han sagde nemlig: „de 3000 Mand, som vi her bevilge som Reskrutter, koste 470,000 Rdlr. om Aaret“; men det, at vi bevilge dette Mandskab, koster ikke en Skilling, thi det udfrevne Mandskab kommer først til at koste Penge derved, at det indkaldes, og der staaer ikke i Loven, at det skal indkaldes. Altsaa Mandskabet, saaledes som vi bevilge det, koster ikke en Skilling, naar det bliver indkaldt paa den Maade, som vi forudsatte det. Ved den Pengebevilling til Mandskab, som findes i Finantsloven, blive de indøvede fra den 1ste Juni til, som jeg troer, den 4de October, og det er, om jeg ikke feiler, i sin Tid anslaaet til 70 eller 90,000 Rdlr. Alt, hvad Mandskabet koster mere, det er det, det koster, naar man beholder det længere til Tjeneste; men ikke alene har Rigsdagen aldrig forlangt det, men den har bestandigt nægtet Pengemidler dertil, og, naar vi ikke i Finantsloven bevilge disse Penge, kommer Krigsministeren ikke til at bruge dem, med mindre han vil overskride sin Competence; dette bliver hans egen Sag, og, hvorledes vi forhindre det, det bliver vor Sag; det kan være vanskeligt nok at forhindre det, men vi ville dog gjøre, hvad vi kunne. Naar det ærede Medlem siger, at denne Lov har været en væsentlig Marsag til, at det omhandlede Mandskab er

blevet holdt saalænge inde, saa maa jeg i Sandhedens og Retfærdighedens Navn protestere mod disse Ytringer; thi dette vilde være et alt for skarpt Angreb paa en fraværende Mand. Den forrige Krigsminister har sagt, at han holdt dette Mandskab inde paa Grund af de forskjellige Forhold, der vare tilstede i Holsteen, men han har aldrig sagt, at han beholdt det inde, fordi han vilde beholde det, fordi han vilde have den Fornøielse at øve det; altsaa kan det ikke være Grunden, det er umuligt. En Mand vilde ikke have staaet her i et offentligt Embede og sagt affurat det Modsatte af det, han meente, og skjult sin sande Mening under saadanne Udtalelser. Altsaa der maa det ærede Medlem ikke have fulgt Forhandlingerne nøie, thi ellers vilde han være overbeviist om, at disse Penge til at holde disse 3000 Mand under Vaaben, ikke have været udgivne, fordi man vilde beholde dem i 16 Maaneder, men de have været udgivne, fordi man holdt det fornødent af politiske Grunde at gjøre dette Skridt. Det er meget vigtigt, at vi holde dette fast, thi, naar vi engang komme til at votere eller afstemme over Til lægsbevillingen, saa er det kun de politiske Grunde, der kunne sætte os istand til at erkjende, at disse Penge ere rigtigt eller idetmindste taaleligt lovligt brugte, og ikke Gjenstand for Tilbagekrav; men, vare de brugte af den Grund, som det ærede Medlem her har fremsat, saa vare de aabenbart brugte paa en ulovlig Maade.

Det er vigtigt, siger jeg, at vi fastholde dette, og dobbelt vigtigt, da den Paagjældende ikke er her tilstede og ikke selv kan forsvare sig. Vi skyldte ham at være hans Forsvarere, inotil vi nødvendigviis maae være hans Dommere. Det her omhandlede Mandskab er alt-